

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 95982

гр. София, 03.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20221110143402 по описа за 2022 година

В срока за отговор, ответницата Н. Г., сочи, че предявява иски за признаване нищожността на договори за покупко – продажба под формата на н.а. № 29/2012г., № 107 /2021г. Първият договор се атакува с довод, че при сключването му не е спазена разпоредбата на чл.33 ЗС, както и поради неплащане на цената, посочена в него, вторият – отново поради нарушение на разпоредбата на чл.33 ЗС.

Ответницата не твърди да е наследник по закон на прехвърлителите, нито да придобива права от тях. С ТР № 7/2020г. на ОСГКТ, в мотивите се прие кога е допустимо атакуване на сделка като нищожна, от трето на сделката лице. Общото при неизчерпателно изброените хипотези, в които е допустимо трето на договора лице, да го атакува като нищожен, е когато “договорът може да намери отражение и в тяхната правна сфера, ако засяга права, които тези лица имат по отношение на една от страните по договора и прави упражняването им невъзможно или значително неудобно,” при извода, че третото лице се позовава на нищожността, липса на правни последици от договора, които правят невъзможно упражняването на правото му /разбира се на третото лице/., Като примерни хипотези е посочено - кредитор на една от страните по договора може да иска прогласяване на нищожност на договор, с който длъжникът отчуждава свое имущество; купувач-ищец по иска по чл. 19, ал. 3 ЗЗД 6 може да иска прогласяване на нищожност на договор за продажба, който обещаелят е сключил с трето лице преди вписване на исковата молба; кредитор може да иска прогласяване на нищожност на договор, с който длъжникът му е поел задължение в значителен размер, което се ползва с привилегия пред вземането на първия кредитор.

Правоотблъскващото възражение, намерило израз под формата на инцидентен иск за собственост, предявен от Н. Г., се основава на придобивна давност. Давността е оригинален способ за придобиване на право на собственост и други вещни права, следователно, не се твърди правата на ответницата Г. да произтичат от атакуваните договори, нещо повече – тя заявява самостоятелно основание, годно да я направи собственик и да отблъсне претенциите на ищцата. Ето защо, доколкото Г. не е наследник по закон, частен правопреемник на

страна по договорите, още повече заявява твърдения за наличието на притежание, засегнато от атакуваните договори. Ето защо, производството по този насрещен иск е недопустимо и исковата молба в тази част следва да се върне.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА предявения от Н. Г. като насрещен иск за признаване за установено, че договори за покупко – продажба, сключени под формата на н.а. № 29/2012г. и н.а № 107/2021г., са нищожни поради нарушение на разпоредбата на чл.33 СК, а договорът от 2021г. и поради неплащане на продажната цена.

Разпореждането може да се обжалва в едноседмичен срок от връчването, с частна жалба, пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____